

UOHSX001CSA3

Čj: ÚOHS-R40/2009/VZ-10085/2009/310/JHr

V Brně dne 3. září 2009

Ve správním řízení o rozkladu podaném dne 23. 3. 2009 navrhovatelem společností

- **Šimek 96. s. r. o., IČ 64509931, se sídlem Herčíkova 17, 612 00 Brno**, za niž jedná Ing. Roman Šimek, jednatel společnosti, ve správním řízení zastoupené Mgr. Vladanem Valou, advokátem, se sídlem Hlinky 142a, 603 00 Brno, na základě plné moci ze dne 5. 11. 2008,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 6. 3. 2009, č.j.ÚOHS-S8/2009/VZ-2486/2009/520/JHl, o přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Statutárního města Brna, MČ Brno- střed, IČ 44992785, se sídlem Dominikánská 2, 601 69 Brno**, zastoupeného Mgr. Liborem Šťástkou, starostou MČ Brno – střed,

učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Údržba čistoty a zimní údržba místních komunikací správního území MČ Brno – střed, lokalita Veverčí – Trnitá**“ zadávané v otevřeném řízení podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno pod ev. č. 60022288 dne 12. 9. 2008 a v Úředním věstníku Evropské unie pod ev. č. 2008/S 179-238984 dne 16. 9. 2008, ve kterém je dalším účastníkem správního řízení

- vybraný uchazeč – **A.S.A. Služby Žabovřesky, s. r. o., IČ 48908746, se sídlem Korejská 3082/4, 616 00 Brno**, za niž jedná Ing. Otokar Šlampa, jednatel společnosti,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 6. 3. 2009 č.j.ÚOHS-S8/2009/VZ/2486/2009/520/JHl

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m .

O d ů v o d n ě n í

I. Zadávací řízení a řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „Úřad“) jako orgán příslušný dle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), obdržel dne 30. 12. 2008 návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele – statutárního města Brna, MČ Brno-střed, IČ 44992785, se sídlem Dominikánská 2, 601 69 Brno, zastoupeného Mgr. Liborem Šťástkou, starostou MČ Brno-střed (dále jen „zadavatel“), při zadávání veřejné zakázky „Údržba čistoty a zimní údržba místních komunikací správního území MČ Brno-střed, lokalita Veveří-Trnitá“, zadávané formou otevřeného řízení, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno pod ev. č. 60022288 dne 12. 9. 2008 a v Ústředním věstníku Evropské unie pod ev. č. 2008/S 179-238984 dne 16. 9. 2008 (dále jen „veřejná zakázka“). Jako základní hodnotící kritérium pro zadání veřejné zakázky zvolil zadavatel nejnižší nabídkovou cenu. V termínu stanoveném pro podání nabídek obdržel zadavatel nabídky od čtyř uchazečů.
2. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 26. 11. 2008 vyplývá, že zadavatel si dne 5. 11. 2008 vyžádal od navrhovatele, společnosti Šimek 96 s. r. o. Brno, písemné objasnění předložených dokladů a informací ve smyslu § 59 odst. 4 zákona, neboť ohledně certifikátu ISO 14001:2005 byl předložen pouze certifikát vydaný společností MTc-stav, s. r. o., která je subdodavatelem navrhovatele. K této žádosti zadavatele podal navrhovatel vyjádření dne 10. 11. 2008. Hodnotící komise posoudila písemnosti předložené navrhovatelem jako nedostatečné a nabídku navrhovatele vyřadila. Na základě toho zadavatel podle § 60 odst. 1 zákona navrhovatele vyloučil z účasti v zadávacím řízení rozhodnutím ze dne 1. 12. 2008. Důvodem vyloučení byla skutečnost, že navrhovatel nepředložil zadavatelem požadovaný certifikát systému řízení jakosti vydaného podle českých technických norem řady ISO 14000 svědčící přímo navrhovateli a neprokázal tedy splnění kvalifikačních předpokladů. Předložený certifikát ISO 14000 se netýkal navrhovatele, ale subdodavatele MTc-stav, s. r. o., a vztahoval se k odlišnému předmětu podnikání než je předmět veřejné zakázky. Subdodavatel tedy neměl v předmětu podnikání činnost odpovídající předmětu veřejné zakázky.
3. Proti rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení, které navrhovatel obdržel dne 3. 12. 2008 podal navrhovatel námitky dne 11. 12. 2008, které zadavatel obdržel dne 12. 12. 2008, a kterým po jejich přezkoumání nevyhověl rozhodnutím ze dne 17. 12. 2008, které navrhovatel obdržel dne 23. 12. 2008. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal dopisem ze dne 29. 12. 2008 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu. Tento návrh byl doplněn podáním navrhovatele ze dne 9. 1. 2009, které bylo Úřadu doručeno dne 12. 1. 2009.
4. Úřad obdržel výše uvedený návrh dne 30. 12. 2008 a tímto dnem bylo podle zákona zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Zahájení správního řízení na návrh bylo účastníkům řízení oznámeno dopisem Úřadu ze dne 14. 1. 2009, jehož přílohou byla rovněž fotokopie návrhu navrhovatele a usnesení o stanovení lhůt ve

správním řízení. Zadavatel se k návrhu vyjádřil svým dopisem ze dne 7. 1. 2009. Dne 26. 1. 2009 pak zaslal navrhovatel Úřadu dopis, k němuž právní zástupce navrhovatele přiložil plnou moc k zastupování navrhovatele v dané věci a certifikát ISO 14001, který byl navrhovateli vydán dne 15. 1. 2009 pro oblast „Úklid a vyklízení budov, úklid vnějších ploch včetně zimní údržby a údržby zeleně“. Navrhovatel současně požádal o vrácení přeplatku nesprávně spočítané kauce.

Napadené rozhodnutí

5. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 6. 3. 2009 rozhodnutí č.j. ÚOHS-S8/2009/VZ-2486/2009/520/JHl, kterým správní řízení podle § 118 zákona zastavil. Úřad rovněž podle § 119 odst. 2 zákona a podle § 1 odst. 1 vyhlášky č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách rozhodl, že zadavatel není povinen hradit náklady řízení.
6. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že zadavatel v oznámení o zakázce požadoval prokázání technické způsobilosti uchazečů pro plnění veřejné zakázky certifikátem systému řízení jakosti vydaného podle českých norem řady ČSN EN ISO 9000 a 14000. Stejně požadavky stanovil zadavatel i v zadávací dokumentaci.
7. V napadeném rozhodnutí se Úřad rovněž zabýval obsahem nabídek jednotlivých uchazečů a zjistil, že nabídky všech čtyř uchazečů obsahovaly mimo jiné certifikáty ISO 9000 vydané jejich společností. Ohledně certifikátu ISO 14000 Úřad zjistil, že tímto způsobem splnili požadavky na technickou způsobilost pouze tři uchazeči mimo navrhovatele. Navrhovatel předložil certifikát ISO 14000 vydaný společností MTc-stav, s. r. o., se kterou uzavřel smlouvu o smlouvě budoucí jako se svým subdodavatelem. Subdodavatel získal certifikát ISO 14000 na předmět činnosti „Provádění staveb (pozemní stavby, inženýrské stavby, občanské stavby, průmyslové stavby, vodohospodářské stavby) včetně jejich změn a odstraňování“, který se však nevztahuje k činnostem v oblasti certifikace, ke kterým byl vydán certifikát ISO 9000 přímo navrhovateli (úklid vnějších ploch včetně zimní údržby a údržby zeleně).
8. Prokázání splnění kvalifikace prostřednictvím subdodavatele ve smyslu § 51 odst. 4 zákona není vyloučeno, pokud ze smlouvy mezi dodavatelem a subdodavatelem vyplývá závazek subdodavatele poskytovat plnění určeného k plnění veřejné zakázky dodavatelem, alespoň v rozsahu, v jakém subdodavatel prokázal splnění kvalifikace. Za situace, která nastala v tomto případě, kdy smlouva o uzavření smlouvy budoucí vymezuje plnění subdodavatele pouze v rozsahu 5% z celkového objemu veřejné zakázky, však nemůže být tato smlouva považována za smlouvu uzavřenou v rozsahu, v jakém subdodavatel prokázal splnění kvalifikace. Subdodavatel by navíc poskytoval plnění prostřednictvím certifikátu ISO 14000, který se k plnění předmětu zakázky vůbec nevztahuje.
9. Úřad v napadeném rozhodnutí rovněž vyhodnotil předložené doklady, především oznámení o veřejné zakázce a zadávací dokumentaci. Po jejich přezkoumání považoval Úřad za zřejmé, že zadavatel požadoval v rámci prokázání technické způsobilosti předložení certifikátů systému řízení jakosti vydaných podle českých technických norem akreditovanou osobou řady ČSN EN ISO 9000 a 14000 v souladu s § 56 odst. 4 a 5 zákona, obojí ve vztahu k předmětu veřejné zakázky. Úřad uvedl, že na tom nic nemění ani skutečnost, že v oznámení o zakázce byl deklarován odst. 4 tohoto ustanovení, neboť následně jsou zde citovány oba certifikáty, což je pak

potvrzeno také v zadávací dokumentaci. Z toho pak vycházeli všichni uchazeči včetně navrhovatele, kteří předložili zadavatelem požadované certifikáty, pouze navrhovatel předložil certifikát ISO 14000 vydaný subdodavatelem na jiný předmět činnosti než je předmět veřejné zakázky. Z této skutečnosti Úřad dovodil, že vymezení požadavků na kvalifikaci bylo provedeno dostatečně transparentně a nelze je zpochybňovat.

10. K argumentaci navrhovatele, že kvalifikaci prokázal rovnocennými doklady Úřad uvedl, že tento názor navrhovatele nemůže akceptovat. Je totiž skutečností, že navrhovatel k prokázání kvalifikace předložil certifikát ISO 14000 patřící subdodavatel, který se vztahuje k jiné činnosti než je předmět veřejné zakázky. Certifikát doložený ke splnění kvalifikace byl proto posouzen jako nedostačující, neboť neměl věcnou spojitost s předmětem veřejné zakázky a zadavatel si proto vyžádal po navrhovateli objasnění splnění technické kvalifikace. Ani na základě provedeného objasnění však navrhovatel splnění kvalifikace uspokojivě neprokázal, neboť ve svém stanovisku zaslaném zadavateli již dne 10. 11. 2008 zejména uvedl, že smlouvou se subdodavatelem prokazuje, že bude mít k dispozici zdroje subdodavatele pro dodržování opatření, která je třeba plnit pro získání certifikátu ISO 14000 a doložil také seznam opatření provedených v řízení podniku k získání certifikátu ISO 14000. Toto dodatečné doplnění nabídky k prokázání technické způsobilosti náhradním způsobem ve smyslu § 56 odst. 8 zákona však nebylo akceptováno. Zadavatel totiž požadoval předložení certifikátu ISO 14000, nikoliv pouze přehledu opatření směřujících k jeho získání, který sám o sobě neprokazuje alternativní splnění požadavku na tento certifikát a ani nezaručuje automaticky získání potřebné kvalifikace.

II. Námitky rozkladu

11. Proti shora uvedenému rozhodnutí podal navrhovatel prostřednictvím svého právního zástupce dne 23. 3. 2009 rozklad, ve kterém namítá především neurčitost zadání veřejné zakázky v části „Oznámení o zakázce“, pokud se týká kvalifikačních předpokladů. Podle názoru navrhovatele se Úřad nevypořádal s jeho argumentací ohledně prokázání kvalifikačních předpokladů, když pouze uvedl, že tyto požadavky jsou dostatečně zřejmé a jasné. Dle tvrzení navrhovatele je zadávací dokumentace k veřejné zakázce z hlediska posouzení určitosti požadavků na prokázání kvalifikace zcela nerozhodná a veškerá argumentace Úřadu se proto měla vztahovat pouze k „Oznámení o zakázce“. Dále navrhovatel uvádí, že v napadeném rozhodnutí spatřuje rozpor s předcházejícím rozhodnutím Úřadu (rozhodnutí č. j. VZ/S191/2005), podle něhož je zadavatel povinen uvést vymezení odpovídající úrovně zvoleného způsobu prokazování kvalifikace zájemců naprosto konkrétně. Navrhovatel má za to, že Úřad řádně nezduvodnil, proč je podle něj vymezení požadavků na prokázání kvalifikace uchazečů ze strany zadavatele jednoznačné.
12. Navrhovatel v rozkladu rovněž vyslovuje domněnku, že za nesprávnou považuje úvahu Úřadu o tom, že pokud všichni uchazeči předložili oba certifikáty ISO požadované zadavatelem, pak je z nabídky zřejmé, že zadávací podmínky uchazeči pochopili správně. Navrhovatel v této souvislosti rovněž poukazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 11. 2006 č. j. 62 Ca 15/2006-111, z něhož pro tento případ údajně plyne, že Úřad neprovedl dokazování žádoucím způsobem, který by objektivně osvětlil důvody, proč navrhovatel i ostatní uchazeči předložili i certifikát ISO 14000. Navrhovatel uvádí, že pokud v tomto směru nebylo dokazování vedeno, neměla by být zmíněná úvaha Úřadu podkladem pro rozhodnutí ve věci.

13. V závěru rozkladu navrhovatel namítá nesprávnou interpretaci ust. § 56 odst. 8 zákona Úřadem, které nevyklučuje prokázání kvalifikačních předpokladů alternativním způsobem. Úřad se proto dle navrhovatele měl zabývat tím, zda opatření, která navrhovatel předložil jako doklad k prokázání kvalifikace, jsou svým rozsahem shodná s opatřeními potřebnými pro vydání certifikátu ISO 14000. Není proto rozhodné, zda opatření zaručují získání tohoto certifikátu, ale důležitý je jejich rozsah. Pokud byl rozsah opatření shodný s opatřeními nezbytnými pro vydání certifikátu ISO 14000, pak byl zadavatel povinen seznam těchto opatření uznat jako rovnocennou náhradu za certifikát ISO 14000.

Závěr rozkladu

14. Z uvedených důvodů se navrhovatel domáhá, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí č. j. ÚOHS.-S8/2009/VZ-2486/2009/520/JHl ze dne 6. 3. 2009 zrušil a řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vrátil k novému projednání.

III. Řízení o rozkladu

Vyjádření zadavatele k rozkladu

15. Dopisem ze dne 1. 4. 2009 se k rozkladu navrhovatele vyjádřil zadavatel, který uvedl, že veškeré skutečnosti, o kterých věděl, zmínil již dříve v rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení, v rozhodnutí zadavatele o námitkách a ve vyjádření zadavatele k návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele. Zadavatel dále zopakoval, že trvá na svých závěrech učiněných v rozhodnutích, neboť postupoval v souladu se zákonem a navrhovatele vyloučil z účasti v zadávacím řízení oprávněně. Podle § 60 odst. 1 zákona totiž musí být vyloučen ze zadávacího řízení dodavatel, který nesplní kvalifikaci v požadovaném rozsahu.

Stanovisko předsedy Úřadu

16. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k níže uvedenému závěru.
17. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS- S8/2009/VZ-2486/2009/520/JHl ze dne 6. 3. 2009 rozhodl, že správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, zahájené dne 30. 12. 2008 na návrh se zastavuje, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se v plné míře ztotožnil. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

IV. K námitkám rozkladu

18. K neurčitosti zadání veřejné zakázky v části „Oznámení o zakázce“, namítané navrhovatelem v rozkladu, uvádím následující skutečnosti. Úřad posoudil požadavky zadavatele na způsob prokázání kvalifikace uchazečů, vyjádřené v průběhu zadání veřejné zakázky, jako dostatečné a srozumitelné. Z textu oznámení o veřejné zakázce a z obsahu předložené dokumentace plyne, že zadavatel požadoval v rámci prokázání technické způsobilosti uchazečů předložení jak certifikátu ISO 9000, tak i certifikátu

ISO 14000 podle § 56 odst. 4 a 5 zákona. Oba dokumenty zadavatel požadoval předložit ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, tedy k údržbě čistoty a zimní údržbě místních komunikací. Souhlasím se stanoviskem Úřadu, že na tomto faktu nemůže nic změnit ani to, že v oznámení o zakázce je uvedeno ustanovení § 56 odst 4 zákona, které se vztahuje k prvně jmenovanému certifikátu, neboť následně jsou zde číselně uvedeny rovněž oba zmíněné certifikáty, tedy ISO 9000 a ISO 14000, což je pak také potvrzeno i zadávací dokumentací. Z toho tedy lze podle mého názoru spolehlivě rozpoznat jednoznačný záměr zadavatele požadovat po uchazečích oba certifikáty. Nemohu rovněž akceptovat stanovisko navrhovatele v tom smyslu, že jediným relevantním dokumentem z hlediska posouzení konkrétnosti a určitosti požadavků na prokázání kvalifikačních předpokladů je pouze „Oznámení o zakázce“, a že v tomto směru je zadávací dokumentace k veřejné zakázce zcela nerozhodná. Souhlasím tedy s názorem Úřadu, že při posuzování zakázky se musí vycházet jak z oznámení o zakázce tak i ze zadávací dokumentace, která obvykle podrobněji rozpracovává požadavky uvedené v oznámení. V zadávací dokumentaci může zadavatel konkretizovat informace uvedené v oznámení o zakázce podle § 44 odst. 2 zákona. Všichni uchazeči včetně navrhovatele správně pochopili požadavek zadavatele na prokázání kvalifikace a shodně v nabídkách předložili oba předmětné certifikáty. Tomu nasvědčuje i skutečnost, že v průběhu zadávacího řízení ani v době podání nabídek nebyl vznesen žádný dotaz, který by se týkal upřesnění zadání veřejné zakázky. Nelze tedy podle mého názoru úspěšně argumentovat neurčitostí zadání veřejné zakázky ve smyslu uvedeném navrhovatelem, pokud se jím uchazeči řídili a správně toto zadání pochopili. Pouze navrhovatel předložil certifikát ISO 14000 vydaný subdodavateli, nikoliv tedy přímo navrhovateli, navíc pro jiný předmět podnikání, než je předmět veřejné zakázky, tedy na provádění staveb (pozemní stavby, inženýrské stavby, občanské stavby, průmyslové stavby, vodohospodářské stavby). Z těchto důvodů proto konstatuji, že námitka neurčitosti nebo nejasnosti oznámení zakázky není v tomto případě na místě a zadavatel řádně splnil požadavek na vymezení kvalifikace podle § 56 odst. 7 zákona. V návaznosti na tyto učiněné závěry rovněž uvádím, že neshledávám rozpor s předchozím rozhodnutím Úřadu (viz rozhodnutí č. j VZ/S191/2005), podle něhož je zadavatel povinen konkrétně vymežit odpovídající úroveň zvoleného způsobu prokazování způsobilosti uchazečů. Mám za to, že tuto svoji povinnost zadavatel dodržel a požadavky na technickou způsobilost uchazečů vymezil dostatečně srozumitelně.

19. S předchozí námitkou souvisí také výtky navrhovatele, že Úřad se měl více zaměřit na zdůvodnění, proč uchazeči předkládali zadavateli k prokázání své technické kvalifikace oba certifikáty ISO, tedy i certifikát ISO 14000. K této otázce opětovně zdůrazňuji, že všichni uchazeči, kteří předložili své nabídky, včetně navrhovatele, postupovali shodně a v plném souladu se zadáním veřejné zakázky. Způsob prokázání kvalifikace uchazečů zřetelně vyplýval ze základních dokladů tedy z oznámení zakázky a z poskytnuté dokumentace, z nichž plyne, že zadavatel požadoval předložení obou certifikátů. Nenastala tedy potřeba jakkoliv upřesňovat, jakým způsobem má být způsobilost uchazečů prokázána. Ostatně sám navrhovatel si byl vědom toho, že podmínkou úspěšnosti prokázání technické kvalifikace je předložení certifikátu ISO 14000 zadavateli. Proto také ve svém vyjádření k žádosti zadavatele o vyjasnění kvalifikace sdělil, že již bylo zahájeno řízení o získání certifikátu ISO 14000. K získání požadovaného certifikátu však došlo až v době, kdy byl navrhovatel podle § 60 odst. 1 zákona vyloučen z účasti v zadávacím řízení z důvodu nesplnění kvalifikace v požadovaném rozsahu. Za této situace není podle mého názoru námitka navrhovatele relevantní. V souvislosti s uvedenou námitkou poukázal navrhovatel také na rozsudek Krajského soudu v Brně č.j. 62 Ca 15/2006-111 ze dne 30. 11. 2006,

z něhož podle něj pro případ předmětné veřejné zakázky lze dovodit, že Úřad dostatečně nevysvětlil důvody, proč navrhovatel i ostatní uchazeči předložili i certifikát ISO 14000. S obsahem této části námítky nemohu souhlasit. Správní řízení, které bylo řešeno v případě citovaného rozsudku je značně odlišné a obě řízení nelze podle mého názoru srovnávat. Na rozdíl od zmíněného rozsudku Krajského soudu v Brně, v případě předmětné veřejné zakázky prokazovali všichni uchazeči splnění kvalifikace shodným způsobem (bez ohledu na skutečnost, že navrhovatel předložil certifikát pro jiný předmět podnikání). V případě zadávacího řízení, které bylo řešeno Krajským soudem v Brně v citovaném rozsudku, však byla zejména namítána také krátkost lhůty pro podání nabídek, která vzhledem k náročnosti předmětu plnění zakázky, mohla představovat i diskriminační požadavek, neboť z důvodu nepřiměřenosti této lhůty se zadávacího řízení nemohli zúčastnit někteří uchazeči. Obě řízení tedy nelze srovnávat a z podmínek jednoho specifického řízení pak dovozovat závěry pro jiné, výrazně odlišné řízení.

20. V závěru rozkladu navrhovatel namítá nesprávnou interpretaci ustanovení § 56 odst. 8 zákona Úřadem. Uvedené ustanovení zákona umožňuje dodavateli (navrhovateli) prokázat splnění technických předpokladů i jinými rovnocennými způsoby, pokud není z objektivních důvodů schopen prokázat je podle § 56 odst. 7 zákona. Rovněž s touto námítkou navrhovatele nemohu souhlasit. Je skutečností, že navrhovatel prokazoval splnění kvalifikace prostřednictvím subdodavatele. Tento způsob plnění zákon podle § 51 odst. 4 nevyklučuje za podmínky, že subdodavatel bude smluvně zavázán poskytnout plnění, které je určeno k plnění předmětu veřejné zakázky navrhovatelem nebo k poskytnutí věcí či práv s nimiž bude navrhovatel oprávněn disponovat v rámci plnění veřejné zakázky, a to alespoň v rozsahu v jakém subdodavatel prokázal splnění kvalifikace. Za situace, kdy smlouva o uzavření smlouvy budoucí vymežila plnění subdodavatele pouze v rozsahu 5% z celkového objemu veřejné zakázky a navíc by subdodavatel poskytoval plnění na základě certifikátu, který se nevztahuje k předmětu veřejné zakázky, nemůže být tato smlouva považována za smlouvu uzavřenou v rozsahu, v jakém subdodavatel prokázal splnění kvalifikace. Podmínky pro plnění veřejné zakázky prostřednictvím subdodavatele proto nebyly splněny. Z uvedeného rovněž vyplývá, že navrhovatel neprokázal splnění této části kvalifikace vůbec a nebyla tedy splněna podmínka pro aplikaci § 59 odst. 4 zákona, t. j. pro předložení dodatečných informací a dokladů prokazujících splnění příslušné části kvalifikace. Z uvedeného důvodu se Úřad nezabýval otázkou, zda by předložením dodatečných dokladů navrhovatel tuto část kvalifikace prokázal. Dospěl jsem proto k závěru, že postup Úřadu byl bezchybný a uvedená problematika byla vyhodnocena v souladu se zákonem.

V. Závěr

21. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uvedených v rozkladu.
22. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Mgr. Vladan Vala, advokát se sídlem AK Hlinky 142a, 603 00 Brno
2. Statutární město Brno, MČ Brno-střed, Dominikánská 2, 601 69 Brno, zast. Mgr. Liborem Štástkou, starostou
3. A.S.A. Služby Žabovřesky, s.r.o., Korejská 3082/4, 616 00 Brno, zast. Ing. Otokarem Šlampou, jednatelem

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce